

☞ Κλ. Ιωαννίδης, *ΙΝΚΑ*, σελ. 420-421· Φ. Σταυρίδης, Λ. Παπαλεοντίου, Σ. Παύλου, *ΒΚΑ*, σελ. 321· Λ. Παπαλεοντίου, περ. *Ακτή*, τχ. 2 (1990), σελ. 242-243 [ββ.: *Το φωνήεν σώμα*]· Πρ. Προδρόμου, περ. *Ακτή*, τχ. 2 (1990), σελ. 243-244 [ββ.: το ίδιο].

Λ.Π.

Πατατζής, Σωτήρης (Μεσσήνη Μεσσηνίας, 1914 – Αθήνα, 1991): Πεζογράφος, θεατρικός συγγραφέας, μεταφραστής. Ολοκλήρωσε τις εγκύκλιες σπουδές του στην Καλαμάτα (1932). Σπούδασε στο Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών και στη Νομική Σχολή Αθηνών, από όπου, όμως, δεν κατάφερε να αποφοιτήσει και έδωσε εξετάσεις στη Σχολή Χωροφυλακής. Υπηρέτησε για λίγο ως ενωμοτάρχης και, με την έναρξη της Κατοχής, εντάχθηκε στον ΕΛΑΣ. Μετά την Απελευθέρωση, εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Αθήνα. Συνεργάστηκε με ποικίλα περιοδικά της εποχής (*Ο Ταχυδρόμος*, *Οικογένεια* κ.ά.). Υπήρξε μέλος της *Εταιρείας Συγγραφέων και της *Εταιρείας Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων.

Εμφανίστηκε στα γράμματα το 1945, δημοσιεύοντας το διήγημά του «Ich... τέσσερα» στο περιοδικό **Ελεύθερα Γράμματα*.

Έργα: *Ματωμένα χρόνια* (1946, βραβείο Εθνικής Αντίστασης· ²1965, συμπλ. έκδ.)· *Νεράιδα του βυθού* (1952)· *Χαμένος παράδεισος* (1965)· *Στο χάος* (1980) [διηγ.]· *Μεθυσμένη πολιτεία* (1948)· *Πένθιμο εμβατήριο* (1978) [μυθιστ.]· *Ι. Σοφιανόπουλος, ένας επαναστάτης χωρίς επανάσταση* (1962) [δοκ.] κ.ά. Έγραψε επίσης τα θεατρικά *Επιστροφή από το Μπούχεβαλντ*, *Παράβαση καθήκοντος*, *Δον Καμίλο* (1982), *Φάουστ, έτος μηδέν* (1982) και τις διασκευές *Ο καλός στρατιώτης Σβέικ*, *Νατάσα*. Ο Π. έδωσε πολλές μεταφράσεις που υπήρξαν ιδιαίτερα δημοφιλείς στο ελληνικό κοινό κατά την πρώτη μεταπολεμική δεκαετία (*Cervantes, Cronin, *Dostoevsky, Maurois, Moravia, Steinbeck, Zweig κ.ά.). Δικά του έργα έχουν μεταφραστεί σε πολλές γλώσσες.

Από τους πρώτους και χαρακτηριστικούς μεταπολεμικούς πεζογράφους που ασχολήθηκαν συστηματικά στο έργο τους με τα γεγονότα της Αντίστασης και του Εμφυλίου. Ωστόσο, προοδευτικά παρατηρείται στην πεζογραφία του μια απομάκρυνση από το πνεύμα του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα,

αποτέλεσμα της απογοήτευσης και της ιδεολογικής μεταστροφής του συγγραφέα. Συνολικά, στα έργα του εκφράζεται μια προϋούσα ιστορική μελαγχολία, χρησιμοποιώντας μια ήρεμη, απλή, αισθητικά ιδιαίτερα ευάρεστη και αποδεκτή γλώσσα. Το ύφος του διακρίνεται για την επιτυχημένη χρήση της *ειρωνείας, ενώ δεν λείπει και το *χιούμορ.

Τιμήθηκε με το Β' (1966) και το Α' (1981) *Κρατικό Βραβείο διηγήματος.

ΒΛ. ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΑΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ· ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ.

☞ Αλέξ. Αργυρίου, *Ιστορία της ελληνικής λογοτεχνίας*, τόμ. 4, σελ. 159-160, 238-240, 376-377, 447-449 και *passim*, τόμ. 5, σελ. 97, 280-281 και *passim*, τόμ. 6, σελ. 364, 436· Β. Βαρίκας, *Συγγραφείς και κείμενα*, τόμ. 2, σελ. 47-50· *Η μεταπολεμική πεζογραφία*, τόμ. 6, σελ. 194-257· Αγγ. Καστρινάκη, *Η λογοτεχνία στην ταραγμένη δεκαετία 1940-1950*, σελ. 252-254, 257, 262, 321-322, 396, 410-412 και *passim*· Αλέξ. Κοτζιάς, *Μεταπολεμικοί πεζογράφοι*, σελ. 106-112· Δ. Κούρτοβικ, *Έλληνες μεταπολεμικοί συγγραφείς*, σελ. 185-186· ΠΛΜ, τόμ. 48, σελ. 244· Ν. Καράμπελας, *Μοραϊτική πεζογραφία (1821-1956)*, Νέστωρ, Καλαμάτα 1957, σελ. 199-208· Μ. Αυγέρης, *Η λογοτεχνία της Αντίστασης*, Εστία, 1978, σελ. 391-402· Αντρ. Καραντώνης, *24 σύγχρονοι πεζογράφοι*, Νικόδημος, 1978, σελ. 337-339· Π. Χάρης, *Σαράντα χρόνια κριτικής ελληνικού πεζού λόγου*, τόμ. 2, ΕΛΙΑ, 1985, σελ. 44-45, 264-265· Ε. Ν. Μόσχος, περ. *ΝΕ*, τόμ. 130, τχ. 1536 (1991), σελ. 908-909 [νεκρολ.]· Φ. Λαμπρινός, «Σ. Πατατζής: Για να θυμάμαι τα χρόνια που περάσαμε» και Αγγ. Καστρινάκη, «Σ. Πατατζής. Η εποχή της ανάτασης και η αστραπή της έμπνευσης», περ. *ΝΕ*, τόμ. 149, τχ. 1734 (2001), σελ. 804-812 και 813-833.

Μ.Γ.Μ., Ε.Π.

«Πατέρα στο σπίτι!» (1895): Διήγημα του Αλέξανδρου *Παπαδιαμάντη που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα *Ακρόπολις* την 1.1.1895.

Μια οικογένεια που κατοικεί στις φτωχογειτονιές της Αθή-